Χαρακτήρας του αδίκου (κατά τη Σοφία Σολομώντος, κεφ. β') (Αγ. Νεκτάριος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 18 Αυγούστου, 2015

Ο χαρακτήρας του αδίκου στη Σοφία
Σολομώντος περιγράφεται ως εξής:

«Είπαν λοιπόν στον εαυτό τους, σκεπτόμενοι
παράλογα, ότι η ζωή μας είναι λίγη και λυπηρή και ότι δεν υπάρχει γιατρειά για
τον θάνατο του ανθρώπου και πως δεν έχει φανερωθεί ακόμη αυτός που γύρισε από
τον Άδη. Ότι υπάρχουμε αυθύπαρκτοι και μετά απ' αυτήν τη ζωή θα είναι σαν να μην
υπήρξαμε ποτέ. Ότι η πνοή μας σαν καπνός θα βγει από τα ρουθούνια μας και ότι ο
λόγος μας είναι σπινθήρας που βγαίνει από την κίνηση της καρδιάς κι όταν αυτός
σβήσει, στάχτη θα γίνει και το σώμα, αλλά και το πνεύμα θα διαλυθεί σαν κενός
αέρας. Το όνομά μας θα ξεχαστεί με τον χρόνο και κανείς δεν θα θυμάται τα έργα
μας. Η ζωή μας θα παρέλθει όπως τα σύννεφα και ή ομίχλη που διασκορπίζονται και
χάνονται από τις ακτίνες και τη θερμότητα του ήλιου.

Σκιά που παρέρχεται είναι η ζωή μας και
δεν υπάρχει εμπόδιο στον θάνατό μας΄ ο Άδης είναι σφραγισμένος και κανείς δεν
επιστρέφει απ' εκεί. Ελάτε λοιπόν να απολαύσουμε τα υπάρχοντα αγαθά, να
χρησιμοποιήσουμε όσα αποκτήσαμε σαν νέοι, δίχως αργοπορία, να χορτάσουμε με
ακριβό κρασί και αρώματα, πριν παρέλθει για μας το άνθος της άνοιξης΄ να
στεφανωθούμε με κάλυκες ρόδων πριν μαραθούμε. Κανείς να μην αφήσει αχρησιμοποίητη
την εποχή αυτή που η δύναμή μας είναι
αγέρωχη. Να αρπάξουμε ότι υπάρχει και ότι συντελεί στο να γεμίσουμε ευφροσύνη,
καθότι αυτή η μερίδα, ο κλήρος αυτός, μας ανήκει. Ας καταπιέσουμε τον φτωχό και
τον δίκαιο, ας μη λυπηθούμε τις χήρες, ούτε να ντραπούμε τα πολλά χρόνια των
γερόντων. Για μας η δύναμή μας ας γίνει νόμος δικαιοσύνης΄ (εφόσον το ασθενές
ελέγχεται σαν άχρηστο) ας παγιδεύσουμε τον δίκαιο, γιατί είναι εμπόδιο για μας΄
εναντιώνεται στα έργα μας, μας κατηγορεί για ατοπήματα νομικά, μας υπενθυμίζει
τα
αμαρτήματα της νεότητάς μας, μας λέει ότι έχει γνώση Θεού και ονομάζει τον
εαυτό του παιδί του Κυρίου΄ γίνεται έλεγχος στις σκέψεις μας. Είναι βαρύ για μας
ακόμη και να τον βλέπουμε, γιατί ο τρόπος της ζωής του δεν μοιάζει με τον δικό μας
και οι δρόμοι του είναι τελείως διαφορετικοί. Γι' αυτόν λογιζόμαστε απατεώνες και
φεύγει από τις συναναστροφές μας γιατί μας θεωρεί ακάθαρτους. Μακαρίζει τα τέλη

των δικαίων και υπερηφανεύεται ότι έχει τον Θεό πατέρα. Θα δούμε αν είναι τα λόγια του αληθινά, θα εξετάσουμε τα αποτελέσματα της ζωής του. Διότι αν είναι δίκαιος υιός Θεού, ο Θεός θα τον προστατέψει και θα τον απομακρύνει απ' αυτούς που τον πολεμούν. Θα ετοιμάσουμε γι` αυτόν ύβρεις και βάσανα και θα γνωρίσουμε την
ειλικρίνειά του και θα δοκιμάσουμε την ανεξικακία του. Θα τον καταδικάσουμε σε εξευτελιστικό θάνατο και θα παρατηρούμε τα λόγια που θα λέει. Αυτά σκεπτόμενοι πλανήθηκαν, γιατί τους τύφλωσε εντελώς η κακία τους, δεν γνώρισαν τα μυστήρια του
Θεού, ούτε ήλπισαν να λάβουν μισθό αγιότητας, ούτε μπόρεσαν να διακρίνουν το βραβείο των αμόλυντων ψυχών, να καταλάβουν ότι ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο άφθαρτο, κατ' εικόνα της δικής Του αιωνιότητας και ότι εξαιτίας του φθόνου του Διαβόλου, εισήλθε ο θάνατος στον κόσμο. Και όσοι ανήκουν στον Διάβολο, θα υποστούν τον θάνατο».

("*ΤΟ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ*". *ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΘΩΣ"*)

(Πηγή ηλ. κειμένου: apantaortodoxias.blogspot.gr)